چهند لادان و خزانیك لهرینی فیربونی زانست دا

بهشی یه کهم می خورشید

براييدالرحمز الرحيم

سەرەتا:

خوای گهوره کاتی قورئانی پیروزی دابه زاند بو به به به به به به به دابه زاند بو به نده کانی به هه موو ئه و پینمونی و چاکه کاریه ی که تیایدایه ، بی نه به وه ی ریگای راست بگرن ، ئاگاداری به نده کانی خوّی کردوته وه له دوژمنیکی سه رسه خت و به رهه لستکاریکی به رده وام و نه یاریکی نه فرین لی کراو ، که له یه که مین جاره وه هه په شه ی کردوه وه چه ی ئاده م سه رلیشیواو بکات ، وه به رده وامه له می دوبه ره کییه ، بی نه وه ی له ریگای راست دوبه ره کییه ، بی نه وه ی له ریگای راست دوبه ره کییان خرینی .

وه خوای پهروهردگار ههوالی پیداوین

له قورئانی پیرۆزدا ، که ئیبلیس جاپی فیل و تهلهکه ی داوه دژی ئادهمیزاد:

(قَالَ فَبِمَا أَغْ وَيُتَنِي لَأَقْعُ دَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ لَهُمْ صِرَاطَكَ لَهُمْ صِرَاطَكَ لَهُمْ مَرْسَرًا اللهُ لَمُسْتَقِيمَ) \

(قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْفِيْنِي لَأُزَّيِنَ لَهُمْ فِي الْـأَرْضِ وَلَأُغْوِينَّهُمْ أَجْمَعِينَ) \

واته: شهیتان وتی: ئه ی پهروه ردگارم به هنری ئه وه ی که تن منت سهر لی شینواو کرد - به هنری یاخی بوونم له فهرمانت-

ا (لأعراف:١٦)

الحجر:٣٩)

گوناهیان بۆ ئەرازینمەوە لەسمەر زەوى ، وە ھەر ھەموویان سەرگەردان ئەكەم تەنھا بەندە ياك و يوختە كراوەكانت نەبیت .

(قَالَ أَرَأَيَنَكَ هَذَا الَّذِي كَرِّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْ تَنِ إِلَى يَوْمِ الْقَيَامَةَ لَأَحْتَنكَنَّ ذُرَّيَتُهُ إِلَّا قَليلاً) "

واته شهیتان وتی : دهبینی ئه و به سهدیه پندراوه ی که ریزت داوه به سهرما ، ئهگهر بمهیلیتهوه تاروژی دوایی ، زال دهبم به سهر وه چهکانیدا به گومرا کردنیان، تهنها که میکیان نهبیت!

ئيمامي (ابن القيِّم) ئەلكىت:

﴿ ئُـهو رِیْگایانـه ی ئینسـان دهیانگریّتـه به رچوارن پینجهمیان لهگه لّدا نیه :

۱-جاریّك به لای راست ئه روا ۲۰جاریّك به لای چه به ا ۳۰ جاریّك به ره و یشی، ۲۰ جاریّك به یاشدا ئه گه ریّته وه .

وهههر ریّگایه که مینی بوّ داناوه ، جا ئهبینیّت شهیتان کهمینی بوّ داناوه ، جا ئهگهر یه کی لهم ریّگایانه بگریّته بهربوّ چاکه ، ئهوه شهیتان خاوی ئهکاتهوه و بوّی زه حمهت ئهکا ، وه ئهگهر ریّگا بگریّت بوّ خراپه و سهرییّچی وگوناه ، ئهو کاته شهیتان هانی ئهدات و خزمهت کاری

ئەبىت و هاوكارى ئەكا و هىوادارى ئەكات ﴾ ئى

وه له و کاره چاکانه ی مروّق بن ئه نجام دانیان ریّگا دهگریّته به ر، فیریونی زانستی شهرعی و تیّگه یشتنه له دین ، به لام دهبینین به ههمان شیّوه له و ریّگایه شدا واته له ریّگای زانست فیریوندا - شهیتانی نه فرین لیّکراو کهمینی داناوه بن پی خلیسکاندنی فیرخوازانی ریّگای زانستی شهرعی .

وه بۆ وريا بون لهداوهكانى شهيتان و پچراندنيان ، ئەوه به يارمەتى خوا هەندى لهو مەترسيانەى كه توشىيى شوين كەوتوانى زانستى شهرعى دەبن ئەخەينە روو .

وه جینی داخه که زوریه ی ئه وانه ی ئه م ریگ پیگ پیروزه یان گرتوت به به ر، مهترسی ئه وه یان لی ئه کری که توشی پی خزین ببن ، به لکو زوریشیان تووش بون .

وه لهگهل تیپه پر بوونی زهمان و زیاد بروونی خراپه کاری ، ئه م نهخوشیانه پهرهیان سهندوه و زیانه که شیان بلاو بوتهوه ، بویه به پیویستی ئهزانم

[&]quot; (الاسراء: ٢٢)

ا إغاثة اللهفان ١٠٤/١

ئامۆژگاری خوم و برایانم بکهم لهم پروانگهیه و درایانم بکهم لهم پروانگهیه و د وه له خوای پهروه ردگار داواکارم که سودی لی ببینم و خوینه ری به پیزیش سودی لی وه رگریت ، وه له و کارانه ی بگیریت که تاییه تن بن په زامه ندی ئه و .

خزانی یهکهم : فیربوون بۆ مەبەستى دونیایى

خوای پهروهردگار لهچهنده ها شوینی قورئاندا سهرزهنشتی ئه و کهسانه ی کردووه که مهبهستیان ئه و نهبیت لهکرده وه کانیاندا ، وه بیداری کردوینه وه لهوه ی که پاداشتیان نیه لای ئه و ، پییان ئه ووتریت : برون پاداشتی خوتان له و کهسانه داوابکه ن و وه ریگرن که له پیناویاندا ئه و کاره تان ئه نجام داوه .

وه پهروهردگار پاکهو کردهوهیهك وهر ئهگرینت که پاك بینت ومهبهست پهزامهندی ئهو بینت لهئهنجامدانیدا.

خوای پهروهردگار ئەفەرمويت :

(مَنْ كَانَيُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةَ نَزِدُ لَهُ فِي حَرُثْهُ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثُهُ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ يُرَيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ يَصِيبٍ) * .

واته: ههرکهسی پاداشتی دواپوژی ئهوی ، پاداشتی بو چهند جاره ئهکهین وه ههرکهسی مهبهستی خوشی و لهزهتی راب واردنی دونیابیت ، ئهید هینی بهگویره ی ویستی خومان به به لام لهدوواپوژدا هیچ بهش وپاداشتی نییه.

وه ئەفەرمويت:

(مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لَمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلاهَا مَذْمُوماً مَدْحُوراً ، وَمَنْ أَرَادَ الْمَآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُو مُؤْمِنٌ فَأُولُنك كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُوراً) الإسراء ١٨

واتـــه: ههرکهســــن مهبهســـتی بهکردهوهکانی دونیا بیّت ، ئهوه ئیّمه ههر له دونیادا پاداشتی ئهدهینه وه بهگویّرهی ویستی خوّمان ، بو ئهو کهسهی بمانهوی ، له پاشان ئهیخهینه ناو دوّزهخهوه ، بو ئهوهی سـزای خـقی وهرگریّـت ، بهسـهر شوّری و دوور خراوهیی له بهزهیی خوای

_

^{° (}الشورى:٢٠)

خاوهن بهزهیی وه ههرکهسی مهبهستی

هوٚشیار کردنهوهیهک:

وه (أبوهريرة) الله المهدمويّت پيغهمبهر الله فهرمودهيه كي قودسيدا الله فهرمودهيه كي قودسيدا المخواي گهوره فهرمويه تي : (أنا أغنى الشركاء عن الشرك؛ فمن عمل عملاً أشرك فيه معي غيري، تركته و شركه) .

واته: من بی پیویست ترینی هاویهشانم و پیویستیم بهشهریکایهتی و هاویهش نیه مهرکهسی کردهوهیهکم بی نهنجام بدات و کهسیک بکات بههاویهش لهگهالمدا لهو کردهوهیهدا ، ئهوه من بهریم لهو کردهوهیه وئهوکردهوهیه بوئهو کهسهیهکه کردویهتی به هاویهشم .

وه پێغهمبهر ﷺ فهرمويهتي: (من سمَّع سمَّع اللهُ به ، ومن يُراء يراء الله به)

وه ریایی (الریاء): بریتییه له نیشان دانی کاره چاکه کانی به خه لکی بن ئهوهی به گهوره و چاکی دابذین و ریزی لی بگرن

با ورد بینهوه لهوه ی که چون پیغهمبهری خوشهویستمان هم هوشیارمان ئهکاتهوه لهم رهنج به زایهچونه:

ورجل تعلم العلم وعلمه ،و قرأ القرآن ، فأتى به ،فعرفه نعمه ، قال : فما عملت فيها ؟ قال : تعلمت العلم و علمته ، و قرأت فيك القرآن ،قال كذبت ،و لكنك تعلمت ليقال : عالم ، و قرأت القرآن ليقال : قاريء ، فقد قيل ، ثم أمر به فسحب على وجهه حتى ألقى في النار .

و رجل وسع الله عليه ، و أعطاه من أصناف المال ، فأتي به فعرفه نعمه فعرفها ، قال : فما عملت فيها ؟ قال: ما تركت من سبيل تُحبُّ أن يُنفق فيها إلا أنفقت فيها لك ، قال كذبت ، ولكنك فعلت ليقال :هو

أصحيح مسلم (٢٩٨٥)

^۷ خ(۹۹۶۲) م(۲۸۹۲)

جواد، فقد قيل،ثم أمر به فسحب على وجهــه ثم أُلقى في النار) ٨ .

واته: یه که مین که سانیک که دادگایی ئه کرین له پوژی دوایی دا ، پیاویکه شههید بووه ، ئه یهینن ، خوای گهوره نیعمه ته کانی ئه هینیته وه یاد ، ئه یزانی و دانی پیدا ئه نی آپیی ئه لیت: چیت پی کرد ؟ ئه لی : جه نگام له پیناوتا تاوه کو شه هید بووم ، ئه فه رموویت : دروت کرد به لام تو جه نگای بو ئه وه ی بووتری : ئازاو به جه رگه ، وه ئه وه ی مه به ستیشت بوو به جه رگه ، وه ئه وه ی مه به ستیشت بوو پیت و تارا! له پاشان فه رمانی کرد په روه ردگار ، پاکیشرا له سه ر پووی تاوه کو فری درایه ناو دو زه خ.

وه پیاویک ئههینن که فیدری زانیاری بووه وه گهیاندویتی به کهسانی تر ، وه قورئانی خویندوته وه ، خوای پهروهردگار نیعمه تهکانی ئههینیته وه یاد ئهویش نیعمه تهکانی ئههینیته وه یاد ئهویش ئهیزانی و دانی پیدا ئهنی ، پینی ئهایت : چیت پی کرد ؟ ئهانی : فیری زانیاری بووم و خهانکیشم فیر کرد ، وه له پیناوتدا قورئانم خوینده وه ، ئهفهرمویت : دروت کرد ، بهانکو فیری بووی بو ئهوهی ییت

بلّین زانا ، وه قورئانت خویننده وه ، بن ئه وه ی پیّت بووتری: خوینده وار! وه وترا ، له پاشان فه رمانی کرد پهروه ردگار ، واکیشرا له سهر رووی تاوه کو فریدرایه ناو دوره .

وه پیاوید خوای گهوره دهولهمهندی کردبوو ، وه مالی زوری پی بهخشیبوو ئهیهینن ، خوای پهروهردگار نیعمهتهکانی ئهیهینن ، خوای پهروهردگار نیعمهتهکانی ئههینیتهوه یاد ، ئهویش ئهیزانی دانی پیدا ئهنی پین دهفهرمووی : چیت پی کرد ؟ ئهلی: هیچ پیگایهکم نههیشتهوه کرد ؟ ئهلی: هیچ پیگایهکم نههیشتهوه ببهخشریت ، مالم تیدا بهخشیوه ببهخشریت ، مالم تیدا بهخشیوه له پیناوتدا . ئهفهرمویت : دروت کرد ، بهخشنده و بهدله ! وه وترا ، له پاشان بهخشنده و بهدله ! وه وترا ، له پاشان فهرمانی کرد پهروهردگار ، پاکیشرا له فهرمانی کرد پهروهردگار ، پاکیشرا له سهر پووی تاوهکو فریدرایه ناو دوزه خ .

له سوده کانی ئهم فهرمووده یه :

۱- ریایی و مهرایی کردن تهنها له دونیادا پاداشتی لهسهره ، ئهویش به پیدا هه لدانی خه لکی ، وه لهدوا پوژدا لهسرا بهولاوه هیچی تری له سهر نییه.

[^] رو اه مسلم

۲− مانه وه ی سه ر شۆ پی و بی پیزی بی و پی رین دی بی پیاکاران ، به وه ی که پائه کیشرین بی و دوره خ له سه ر پوو له کاتیکدا که پوو جینی ریزه!

۳- وه بۆمان روون ئەبنتەوه ریا كردن - كـ ئەبنتـ هـ قى پـ وچ بوونــ هوى كرد مودكان - زور نزيكه لـ ئاد هميزاده وه بهتايبهتيش له رنگاى فنر بونى زانست و ماڵ بهخشين و جيهاد كردندا .

وه ریاکردن له زور به ی کردهوه چاکه کاندا دهردهکهویت ، به لام ئهوه ی لیره جینی مهبهسته ، ریایی زانستییه .

وه لـــهم بارهيــهوهش پێغهمبــهرﷺ ئاگادارى كردوينهوه لهچهندين فهرموودهدا ، لهوانه :

(لا تتعلَّموا العلم لتباهوا به العلماء ، ولا لتماروا به السفهاء ، ولا لتحيزوا به الجالس فمن فعل ذلك فالنار النار) ٩.

واته: فيرى زانست مەبن بىق شانازى كردن بەرامبەرزانايان ، ونە بىق ئەوەش مشت ومر بكەن لەگەل نەزانان ، وەنە بىق ئەوەش جيى تايبەتيتان ھەبيت لەناو كۆرو كۆمەلدا ، ھەركەسىي ئاوەھا بكات ئەوە

شایسته ی ئاگری دۆزەخـه و ئاگری بۆ هەیه.

هـهربۆیـه یهکـهمین کهسانیّك کهسـزا ئـهدریّن ئهوزانایانـهن سـودیان لـهزانیاری یهکانیان وهر نهگرتوه بی خی پـاریّزی لـه ریاو نیهت و مهبهست بـونی غـهیری خـوا، وه ئـهو کهسـانه لهههمووکـهس زیـاتر پهشیمان ئهبن لهدوارووژدا ، چـونکه بـواری خورزگـار کردنیـان هـهبوو ، بـهلّم لهدهسـتیان داو بـهبی نـرخ لهدهسـتیان دورچوو

ئیمامی سوفیانی شهوری لهگهل وهرع و ترسانی له پهروهردگار ، ئهیفهرموو :

هـيچ شـتێكم چـاره سـهرنـهكردووه زهحمهت تربوويێت لام لهنييهت!

ئەمە سوفیان! ئەی ئەبى خالای ئىمە چۆن بىت! . بۆیە پیویستە زۆر ئاگاداربین ، نیازو مەبەستمان پاك بكەینەو لله كارەكانماندا، بەتایبەت لە بەشوین زانست گەراندا، ئەبى تەنھا بۆ رەزامەندى خواى خاوەن دەسەلات بىت.

ئیمامی نه وه وی په حمه تی خوای لی نیمامی نه وه وی په حمه تی خوای لی بیت له شیکردنه وه ی فه رمووده ی : (إنما لاعمال بالنیات) دا ئه لیت : موسول مانان یه ک ده نگ و کوران له سه رگه وره یی و زور

أخرجه الحاكم من هذا الوجه وصححه ووافقـــه الـــذهبي والألباني.

سـود بهخشــی ئــهم فهرموودهیــه ، وه ئیمامی شافعی و زانایانی تـر فهرموویانـه: چواریهکی ئیسلامه .

(عبد الرحمن) ی کوری مهمدی رهحمهتی خوای لی بیت ئه لیت :

پێویسته لهسهر ههرکهسێ که کتێبێك بنووسێ ، بهم فهرموودهیه دهست پیێ بکات ، لهبهر بێدار کردنهوهی فێرخواز بـۆ راسـت کردنـهوهی نیـهت ، وه ئیمـامی بوخاری ره حمهتی خوای ڵێبێت لهحهوت جێدا له(صحیح)ه کهیدا ئهم فهرموودهیهی هێناوه .

وه شــتێکی چهســپاو و نــهگۆڕه لــه شــهرعدا ، کــه خــوای پــهروهردگار هــیچ عیبادهتێك وهرناگرێت ، تهنها ئهوه نـهبێت که به دلٚسوٚزی بــێ اللّلُهُ کرابێـت ، وهبهلگـه لهسهر ئهمه زوره لـهقورئان وسـوننهت دا، لهوانه :

۱ - خوای پهروهردگار ش ئهفهرمویت:

(فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحاً وَلاَ يُشْرِكُ بِعِبَادَةٍ رَبِهِ أَحَداً) ``

واته : ههرکهسێ ئومێدی وایه له روٚژی دواییی به اللهٔ بگات به خوشحاڵی و بهختهوهرییهوه ، باکردهوهی باش بکات - بهگویٚرهی شهریعهت - وه شیرکی تیدا بریار نهدا و بهدلسوّزی بو اللهٔ ئهنجامی بدات بهبیٚ ریایی.

۲- فەرموودەى پىغەمبەر ﷺ:

[بشر هذه الأمة بالسناء والتمكين في البلاد، والنصر والرفعة في الدين ، ومن عمل منهم بعمل الآخرة للدنيا ، فليس له في الآخرة من نصيب] ١١.

واته: مزگینی بده بهم ئومهته به بهرزی و دهسه لات له ولاتیدا ، وه سهرکهوتن و سهریهرزی لهدیندا ، وه ههرکهسی لهوان کردهوهیه کی دوا پوژی بسو مهبهستی دونیایی ئهنجامدا ، ئهوا له دواپوژدا هیچ بهشی نییه و پاداشت وهرناگریتهوه لهسهر ئهوکردهوهیهی.

٣- ئەبو ئومامە رىڭ فەرموويەتى:

(جاء رجلٌ إلى النبي ﷺ فقال : أرأيت الرجلَ غزا يلتمس الأجر والذكر ، ما له ؟ فقال : لا شيء له ، فأعادها تالاث مرات ،

١٠ (الكهف: من الآية ١١٠)

ال ئیمامی ئه حمد رپوایه تی کردووه وئیمامی ئه لبانی به (صحیح)ی داناوه .

يقول له رسول الله ﷺ: لا شيء له ،ثم قـــال ﷺ: إن الله لا يقبل من العمل إلاّ ماكان لـــه خالصًا وابتُغيَ به وجهُه)) ١٢

واته: کابرایه که هات بق لای پیغه مبه رگ وتی: هه والم پیبده ده ریاره ی پیاویک ته چینته غه زا بق مهبه ستی پاداشتی لای الله و باس کردنی ناو خه لکی ، چی بق هه یه ؟ فه رمووی : هیچی بقنی یه .

کابرا سنی جار ئه م پرسدیاره ی دوباره کردهوه، پیفه مبه رسی هه و نه ی فه درموو: هیچی بن نی یه له پاشان پیفه مبه رسی فه درمووی : به راستی خوای په دوه دردگار هدیچ کرده وهیه ک وه درناگریت ته نها ئه وه نه بیت که به دلسوزی بن نه و نه نجام درابی و مه به ست ره زامه ندی نه و بوبیت.

ليّــرهدا روون بـــقوه كــه دلســقزى (الإخـــــلاص) پيويســته لــه هــهموو كردهوهيهكدا ، (ابن القيم) ئه ليّت :

هــهروهك چــۆن الله تــاكو تهنهايــه ئاوههاش پێويسته پهرستنيش ههر بۆ ئهو بێت بهتهنها و هيچ هاوهڵی بـۆ دانـهنرێت "چونكه كردهوهی چاك ئهوهيـه بهتـهنها بـۆ خوا بێت و ريايی تێدا نهبێت و

به گوێره ی سوننهت بێت

وه پێویسته لهسهر فێرخواز مهبهستی بهزانست دونیا نهبێت ، له وهدهست خستنی پلهو پایه و مالا ، یا خو ههاکێشان بهسهر هاورێیانی ، وه یا گهوره بوون له پێش چاوی خهڵکیدا ، چونکه ئهم شتانه ئهبنه هۆی لهدهست دانی پاداشتی دواروٚژ.

وهزانست عیباده تیکه له عیباده تهکان که پنی نزیك ئهبینه وه له الله ، جا کاتیک نیهت له زانست فیریونه که دا پاك بوو، ئه وا عیباده تیکی چاکه و گیرا ئهبیت و گهشه ئه کات ، وه ئهگه ر مهبه ست تیایدا گه شه ئه کات ، وه ئهگه ر مهبه ست تیایدا نهوه بوچ ئهبیت و هه ولا و کوششه کان بهوه پوچ ئهبیت و هه ولا و کوششه کان به فیرق ئه چان ، وه له وانه یه ئه و مهبه ستانه ش که له دونیادا ئه مانه وی وه ده ستیان بینین له ده ستمان بچن! ئه و وه ده ستیان بینین له ده ستمان بچن! ئه و کاته په وه نه بین له دنیا و قیامه تیش! .

ئەى براى خۆشەويستم:

بهوه ههل مهخه لهتی که پیت بلین زانا! ئهوه بی سوده لای پهروه ردگاری به ناگا له نهینی و ئاشکرا ، که وابوو با ترسی خوات له دلدا بیت، ئهو کاته تو زانایت . وه

۱۱ نسائی رپولیدتی کردووه ، وه ئهلبانی فهرمویدهتی : سهنهدهکهی (حسن)ه.

خۆت بپاریزه له مهبهست بونی غهیری الله

نیمامی فهرموودهناس (عبد الله)ی کوپی موباره که بومان نه گیریته وه له به بوده ردائه وه شه فه رموویه تی:

(إن أخوف ماأخاف إذا وقفت على الحساب أن يقال لي : قد علمت فما عملت فيما علمت؟).

واته: له ههموو شتى زياتر لى بترسم ئهوهيه كاتيك رائهگيريم بو حيساب پيم بـــووترى: زانياريـــت هـــهبوو، چ كردهوهيهكت كرد بهو زانياريه ؟.

سەرنج:

دەردىخكى سىسەير لىسەم چىسەرخەدا دەركسەوتووە كىسە نىسەريتىكى رۆژئىلولىي ئەوروپىيە و بەلگەى نىسەت پىسسى يە، بريتى يە لە زانسىتدا بە شوين كەوتنى دروشمى :

(الفن من أجل الفن) و (الأدب من أجل الأدب)، وهيان زانست له پيناوى بروا نامه.

ئەبىنى خاوەنى شىەھادەى دكتۆرايە و شانازى پيوە ئەكا بەسەر بەندەكانى

خــوادا ، ههرچــهنده تــهو زانیاریــهی همیهتی هـیچ لـهخوا ترسانیکی بـۆ پهیدا نــهکردووه و هــهر پۆژهی لهســهر بــیرو بۆچونیکه .

به لأم زانست له بنه په تدا له پیناو زانست نییه ، به لکو بر کرده وه پی کردنه له ییناوی الله ا

وهوا ههست ئهكهم كه ئهم دهرده نوئ نىيه، چونكه پالنهره شاراوهكانى لهدهرووندا ههر بوهو زانايانى پیشوو پییان زانیوه . وهئهم دهرده لهسنورى ئسهوه دهرناچییت کهبریتی یه لهخوشهویستی یه کی شاراوه بو ئارهزوی خوده رخستن.

وه لهگهل ئهوهی کهزانست بق کردهوه پسی کردنه ، دهبیاین لهم سهردهمهدا خهدگانیک ههه کتیب ونوسراویان ههیهلهزانسته شهرعیهکان ، له فیقه و حهدیس ، بهلام لایهنی دینییان زقر لاوازه ، بهشیوهیهکی وا که تیایاندا ههیه نوییژ ناکات یان پچر پچر ئهیکات ، بهراستی ئهم دهرده بلاوه و ئالقزه ، خوا به بهزهیی خقی بمان پاریزیت.